23/03/2023

Σύναξη Κατηχητών στην Ιερά Μητρόπολη Νέας Σμύρνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 20 Μαρτίου 2023 η καθιερωμένη εαρινή Σύναξη των Κατηχητών και Κατηχητριών των Ενοριών της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης στον Ιερό Ναό αγίας Βαρβάρας Αργυρουπόλεως.

Η Σύναξη ξεκίνησε στις 6.00 μ.μ. με την κατανυκτική Ακολουθία του Μεγάλου Αποδείπνου. Εν συνεχεία ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών** παρουσίασε τον εισηγητή, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Απόστολο Τσολάκη, Ιεροκήρυκα της **Αδελφότητας Θεολόγων «Ο Σωτήρ»**, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα «**Κατηχητής προς παιδιά: Χριστός επαναλαμβανόμενος**».

Αρχικά ο εισηγητής ανέφερε ότι ο κατηχητής συνιστά για τα παιδιά έναν δεύτερο **Χριστό**, καθώς είναι μιμητής **Χριστού** και βαδίζει στα ίχνη του **Χριστού**. Λέγει ο

Μέγας Βασίλειος: *«Ει γαρ όρος Χριστιανισμού μίμησις Χριστού εν τω μετρώ της ενανθρωπήσεως, κατά το επιβάλλον τη εκάστου κλήσει, οι την οδηγίαν των πολλών πεπιστευμένοι τους έτι ασθενεστέρους διά της εαυτών μεσιτείας προβιβάζειν οφείλουσι τη του Χριστού εξομοιώσει, κατά τον μακάριον Παύλον λέγοντα· Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού»* (Όροι κατά πλάτος, μγ'). Επομένως, οφείλουμε να ακολουθούμε τα ίχνη του **Χριστού** με ταπείνωση, με αυταπάρνηση και να γινόμαστε άγιοι. Τέσσερα σημεία υπογράμμισε ο εισηγητής, που καλούμαστε να επαναλαμβάνουμε στη σχέση μας με τα παιδιά:

Πρώτον: *«Ο ποιμήν των προβάτων... τα ίδια πρόβατα καλεί κατ' όνομα και εξάγει αυτά. Και όταν τα ίδια πρόβατα εκβάλη, έμπροσθεν αυτών πορεύεται»* (Ιωάν. 10,3-4). Ο **Χριστός** καλεί κατ' όνομα τους ανθρώπους, διότι το όνομα ταυτοποιεί την κάθε ύπαρξη. Το όνομα κάνει τον άνθρωπο πρόσωπο, όχι νούμερο. Όπως στην κιβωτό ο Νώε, στην Παλαιά Διαθήκη, έδινε ονόματα στα ζώα· εκεί δείχνει την ουσία του ονόματος, δηλαδή ότι γνωρίζει τα πάντα για το καθένα.

«Τα πρόβατα αυτώ ακολουθεί, ότι οίδασι την φωνήν αυτού· αλλοτρίω δε ου μη ακολουθήσωσιν, αλλά φεύξονται απ' αυτού, ότι ουκ οίδασι των αλλοτρίων την φωνήν» (Ιωάν. 10,4-5). Το όνομα συνοδεύεται και από τη φωνή. Ας θυμηθούμε τη φωνή του Κυρίου προς τη Μαρία Μαγδαληνή: *«Μαρία ειστήκει προς τω μνημείω κλαίουσα έξω... και θεωρεί τον Ιησούν εστώτα, και ουκ ήδει ότι Ιησούς εστι. Λέγει αυτή ο Ιησούς· Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητείς; Εκείνη δοκούσα ότι ο κηπουρός εστι, λέγει αυτώ· Κύριε, ει συ εβάστασας αυτόν, ειπέ μοι που έθηκας αυτόν, καγώ αυτόν αρώ. Λέγει αυτή ο Ιησούς· Μαρία. Στραφείσα εκείνη λέγει αυτώ· Ραββουνί, ο λέγεται, διδάσκαλε»* (Ιωάν. 20,11.14-16). Μαρία! Η φωνή του **Χριστού** προς τη Μαρία εκφράζει μια εσωτερική σχέση, ώστε εκείνη αμέσως τον καταλαβαίνει. Με έναν ιδιαίτερο και ξεχωριστό τρόπο και παράλληλα προσωπικό. Η φωνή του ανθρώπου εκφράζει τον εσώτατο εαυτό.

Δεύτερον: Πάλι από την Π.Δ. διαβάζουμε ότι οι δύο άγγελοι στα Σόδομα άπλωσαν το χέρι τους και τράβηξαν τον Λωτ μέσα στο σπίτι και τον προστάτεψαν· *«εκτείναντες οι άνδρες τας χείρας εισεσπάσαντο τον Λωτ προς εαυτούς εις τον οίκον, και την θύραν του οίκου απέκλεισαν»* (Γεν. 19,10).

Και ο ίδιος ο **Χριστός** κατά το θαύμα της ανάστασης της κόρης του Ιάειρου, έπιασε από το χέρι το κορίτσι κι εκείνο σηκώθηκε· *«ότε δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών εκράτησε της χειρός αυτής, και ηγέρθη το κοράσιον»* (Ματθ. 9,25). Το «εκράτησε της χειρός» δείχνει τη σημασία που έχει το χέρι! Φανερώνει τη στοργή, τη φροντίδα και τη βοήθεια.

Τρίτον: Στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε τον **Χριστό**, κατά τη θεραπεία του τυφλού

της Βηθσαιδά, έπιασε τον άρρωστο και έβαλε τα χέρια του στα μάτια του τυφλού και τον έκανε να βλέπει καθαρά, τον θεράπευσε· Ο Ιησούς *«επέθηκε τας χείρας επί τους οφθαλμούς αυτού και εποίησεν αυτόν αναβλέψαι, και αποκατεστάθη, και ανέβλεψε τηλαυγώς άπαντας»· «επιλαβόμενος ιάσατο αυτόν και απέλυσε»* (Λουκ. 14,4). Δεν είναι τυχαίο αυτό που συνέβη· ο **Χριστός** ήταν **Θεός** και είχε τη θεραπεία στο χέρι του. Επρόκειτο να τον κάνει καλά. Όπως αναφέρουν οι ερμηνευτές, «επικαμπτόμενος ο πανοικτίρμων» στέναξε· έσκυψε με συγκατάβαση στα πάθη του ανθρώπου. Και για μας ο κοινός βίος είναι τα δάκρυα και ο στεναγμός, λόγω της αμαρτίας. Στέναξε ο Ιησούς όχι θεατρινίστικα. Έδειξε «σπλάγχνα οικτιρμών»· φανέρωσε τη θεική σπλαχνικότητα. Πρόκειται για το «συμπάσχειν», και για τους κατηχητές το «συμπάσχειν ψυχικώς» με τα παιδιά. Επιπλέον, αυτό έγινε «κατ' ιδίαν», δηλαδή όχι μέσα στο πλήθος.

Τέταρτον: Ο **Χριστός** πάλι λέει ότι *«μείζονα ταύτης αγάπην ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη υπέρ των φίλων αυτού»* (Ιωάν. 15,13). Τονίζει ο Κύριος ότι κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη, από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του. Έχει μεγάλη σπουδαιότητα το «τίθησι». Έτσι σώθηκε ο κόσμος. Με τη θυσία, με τη θυσία του **Χριστού**. Έτσι πλέον θα λειτουργούν και οι πνευματικοί νόμοι: *«Εν τούτω εγνώκαμεν την αγάπην ότι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού έθηκε· και ημείς οφείλομεν υπέρ των αδελφών τας ψυχάς τιθέναι»* (Α΄ Ιωάν. 3,16). Να πως μάθαμε τι είναι αγάπη: Εκείνος πρόσφερε τη ζωή του για χάρη μας· έτσι οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδερφών μας, των παιδιών που κατηχούμε.

Ο εισηγητής **π. Απόστολο**ς ολοκλήρωσε την ομιλία του δίνοντας έμφαση ότι στο έργο τους οι κατηχητές οφείλουν να έχουν (α) μια προσωπική σχέση με τα παιδιά· (β) μεγάλη ζεστασιά και φροντίδα για αυτά· (γ) το «συμπάσχειν»μαζί τους· και τέλος (δ) πνεύμα θυσίας.

Μετά την παρουσίαση υπήρξε η δυνατότητα για γόνιμο και εποικοδομητικό διάλογο με τους Κατηχητές και τις Κατηχήτριες. Ακολούθησε μικρή δεξίωση στη μεγάλη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου κάτωθεν του Ιερού Ναού, όπου αναχωρώντας οι Κληρικοί και οι Κατηχητές έλαβαν ως προσφορά το βιβλίο του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτη π. Μάξιμου Παναγιώτου, με τίτλο: **«Νεανικές αναζητήσεις: Θέματα πνευματικής ζωής»** (δεύτερος τόμος), εκδ. Ιεράς Μονής Παναγίας Παραμυθίας (Ρόδος, 2022), ένα έργο για εφήβους που προβληματίζονται όχι μόνο για θέματα της πίστεως, αλλά και για θέματα της ζωής.

ΔΩΡΟ